

Čtvrtletník
Základní školy
Školní 1480, Chomutov
LISTOPAD

Ško áček

Zelená pro naši školu
Novinky ze školy
Křížový výslech
Vlastní tvorba
Stránky zábavy

30. září a 1. října se na atletickém stadionu v Chomutově konalo **okresní kolo**

Atletického čtyřboje mladších (6. a 7. třída) i starších (8. a 9. třída) žáků. V závodu startovala pětičlenná družstva v každé kategorii. Do výsledků se započítávaly body čtyř nejlepších členů družstva. Vítězná družstva postoupila do krajského kola.

Soutěžní disciplíny čtyřboje: běh – 60 m

skok – půl družstva vysoký, půl družstva daleký

vrh – půl družstva míček, půl družstva koule

běh – mladší dívky 600 m, starší dívky 800 m, ml. hoši 800 m,
starší hoši 1000 m

1. místo – družstvo mladších žákyň ZŠ Školní (postup do krajského kola)

3. místo – družstvo starších žákyň ZŠ Školní

5. místo – družstvo mladších žáků ZŠ Školní

Mladší žákyně: Klára Štemberková, Andrea Halášová, Sabina Lecjaksová – 7.A, Jana Školníková – 7.B, Adéla Kollárová – 6.A

Starší žákyně: Tereza Kaňková, Lada Fejferová, Lucie Fejferová, Katka Kittlerová – 9.A, Tereza Vítámvášová – 8.A

Mladší žáci: Ondra Chloupek – 6.A, Radek votík, Dominik Šulta – 7.A, Jakub Ibl, Standa Pinkava – 7.B

1. října se na ZŠ Zahradní konala jazyková soutěž v tlumočení a v překladu „**Jeronýmovy dny**“. Žáci naší školy se zúčastnili soutěže v anglickém jazyce.

4. místo – Eva Michelle Sedláčková, 8.A (kategorie 8. – 9. tříd)

5. místo – Markéta Urbanová, 7.A (kategorie 6. – 7. tříd)

4. října se na školním hřišti uskutečnil štafetový závod tříd „**Běh pro zdraví**“.

Umístění tříd 2. stupně:

6. ročníky

1. místo – třída **6.B** 51 sekund (průměrný čas na jeden ovál)

2. místo – třída **6.D** 56 sekund

3. místo – třída **6.A** 57 sekund

7. ročníky

1. místo – třída **7.B** 50 sekund

2. místo – třída **7.A** 51 sekund

3. místo – třída **7.D** 54 sekund

8. ročníky

1. místo . třída **8.B** 45 sekund

2. – 3. místo – třídy **8.A** a **8.C** 51 sekund

4. místo – třída **8.D** 52 sekund

9. ročníky

1. místo - třída **9.B** 46 sekund

2. místo – třída **9.A** 54 sekund

V celkovém pořadí tříd byla nejrychlejší třída 8.B.

6. října se konalo **krajské kolo Atletického čtyřboje** v Bílině. Naši školu skvěle reprezentovaly vítězky okresního kola.

2. místo – družstvo mladších zákyň ZŠ Školní

Klára Štemberková, Sabina Lecjaksová, Míša Krejzová, Andrea Halášová – 7.A, Jana Školníková – 7.B, Adéla Kolárová – 6.A a Lucka Vorlová – 6.B

7. října se v areálu ISŠE Na Průhoně **konalo okresní kolo Přespolního běhu**.

V soutěži družstev naše děvčata zvítězila a zajistila si postup do krajského kola.

1. místo – družstvo mladších zákyň ZŠ Školní

V soutěži jednotlivců startovalo v této kategorii 26 závodnic.

Umístění našich dívek :

1. místo – Jana Školníková, 7.B
2. místo – Sabina Lecjaksová, 7.A
3. místo – Klára Štemberková, 7.A
4. místo – Andrea Halášová, 7.A
8. místo – Lucie Vorlová, 6.B

14. října se v Ústí nad Labem konalo **krajské finále Přespolního běhu**.

2. místo – družstvo ZŠ Školní, Chomutov

Družstvo mladších zákyň: Sabina Lecjaksová, Klára Štemberková, Andrea Halášová – 7.A, Jana Školníková, Jana Ryšlavá – 7.B Lucka Vorlová – 6.B

V soutěži jednotlivců obsadila Jana Školníková 6. místo a Klára Štemberková 10. místo.

Vítání nových žáků

Dne 1.9. 2010 začal nový školní rok. Z nás se stali žáci nejvyššího ročníku, a tak jsme dostali za úkol přivítat první den ve škole ty nejmladší. Vítání prvňáčků bylo pro nás příjemné zpestření. Všichni jsme se vmáčkli do jedné třídy i s rodiči. Prvňáčci se tvářili vylekaně a my jsme se smáli. Nejprve jim popřála hodně úspěchů paní ředitelka. Nejvíc nás pobavilo, když nás paní ředitelka nazvala pacholky. Potom pronesl pár svých vět i náš mluvčí Petr Cihelka, což

vyžadovalo dost odvahy. My ostatní jsme dětičkám předali růžičku a řekli jim něco hezkého.

Nejvtipnější bylo, jak jeden chlapeček najednou vykřikl, jestli víme, který had je nejdelší na světě. My jsme to nevěděli, a tak nám to chtěl říct, ale zapomněl to a musel se zeptat tatínka.

Vítání prvňáčků byl pro nás zajímavý zážitek, doufáme, že se jim ve škole povede dobře.

Zdeňka Janů, Lenka Křapáčková a Eva Neubergerová, 9.A

Jaký je přechod z 1. na 2. Stupeň

Pocity Tomáše Krejčího

Určitě je to pro mě na 2. stupni z mnoha důvodů lepší, ale najdou se i záporné věci, pro které jsem byl na 1. stupni radši. Například učení na 1. stupni nebylo tak těžké a zvládal jsem to lépe. Na 2. stupni nám přibyly nové předměty a se známkami to jde dolů, ale věřím, že si zvykneme a pak to nebude takový problém. 2. stupeň je zase lepší v tom, že máme v šatně vlastní skříňky. Jiné je to také v tom, že na každou hodinu přecházíme a

nejsme pořád v jedné třídě. Líbí se mi, že hrajeme florbal.

Chodím do matematické třídy, takže máme každý den matematiku, která mi zrovna moc nejde. Ale jinak mě to tady baví. Byli jsme na výletě na Svahové. Máme novou paní učitelku Drobiličovou, která je hodná, i když jsme s ní málokdy, je s ní legrace.

Líbí se mi tu a doufám, že se mi tu bude líbit až do 9. třídy.

Tomáš Krejčí, 6.A

Ranč U Matěje – škola v přírodě tříd 8.B a 7.D (spíš náš pětidenní druhý domov)

V neděli 12. září jsme dorazili pěšky na ranč do Blatna s paní učitelkou Novákovou a vychovatelkou Míšou Dvořákovou (zvanou „Majky“). Byla to dálka, šli jsme čtyři hodiny.

Na ranči nás vítala a zalamovala rukama paní učitelka Urdová: „Kde jste tak dlouho, paní kuchařka je nešťastná, stydne jí oběd.“

Byli jsme všichni vyčerpaní, ačkoli jsme se cestou, někteří i třikrát, občerstvovali svačinou. Na nic jsme nečekali a šli jsme dovnitř na oběd (byla výtečná hovězí polévka s játrovými knedlíčky, bramborová kaše se sekanou a šopský salát).

Po obědě jsme si prohlédli pokoje a zabydleli jsme se v nich. Potom jsme se rozdělili do skupin po čtyřech a před penzionem u dubových stolů pod slunečníky jsme měli za úkol vytvořit jména kmenů, erb a vlajku. Vše muselo být barevné a na čtvrtce nesmělo zůstat bílé místo. Tak vznikly kmeny:

HORSÁCI, BOHATÝŘI, HAKUMANATÁTA a KOBRY. Všechna činnost v průběhu týdne byla bodována.

Kromě her, projektů a soutěží se bodoval i pořádek na pokojích.

Po večeri jsme si prohlédli celý areál ranče, včetně hospodářských a výrobních budov i wellnes centra.

V deset hodin byla večerka. Kluci řádili na pokojích, holky nezůstaly pozadu, a proto nás paní učitelky hlídaly a my jsme předstíraly, že spíme.

Druhý den měl kmen „HORSÁCI“ službu ve stáji. Museli poklidit koňům boxy ve stáji,

případně i koně vyhřebelcovat, vyčistit jim kopyta a nakrmit je. Odměnou za tuto péči bylo každodenní hodinové ježdění na koních pro všechny. Ostatní kmeny měly zatím program v lese. Měly jsme za úkol vytvořit mandaly z přírodních materiálů a nazpívat manru, to bylo něco jako hymna. Takových projektů jsme dělali více, např. „Projekt Lety“ – návrh na využití torza bývalého koncentračního tábora, nebo „Oda na koně“. Další den probíhal sportovní desetiboj družstev a vůbec nejlepší byla hra v lese „Lovci kožešin“. Poslední den večer za námi přijeli někteří rodiče,

společně jsme opékali buřty a jednotlivá družstva předvedla společenský program, který si připravila. Nejvíc nás rozesmála Valentýna, která začala předvádět naše učitele, hlavně paní učitelku Urdovou. Nazvala se její kolegyně a všichni jsme jí začali říkat Olinka. Ve čtvrtek jsme se opět vrátili pěšky ke škole. Takovou školu v přírodě bychom si všichni móóó rádi zopakovali. Byla prostě báječná.

Žáci třídy 8.B

Výlet do hor na Svahovou

Třídy 6.D a 6.B se 16. – 17. září zúčastnily dvoudenního poznávacího výjezdu na Svahovou u Chomutova. Sraz jsme měli ráno před školou, odkud jsme všichni odjeli autobusem. Bydleli jsme v penzionu Svahová. Hráli jsme různé společenské hry a dělali jsme mandaly z písku. Všichni jsme se vzájemně seznamovali. Bylo hezké počasí, a tak jsme soutěžili i venku na louce. Druhý den jsme se odpoledne vrátili domů.

Vlád'a Kordula, 6.D

Dva dny plné her a zážitků

Ve dnech 21. – 22. září jsme jeli na zážitkový výjezd na Svahovou. Tento výlet měl přispět k tomu, abychom se více poznali, a myslím, že tento účel splnil.

Nejdřív to pro mě a pro mé tři kamarádky vypadalo bledě, protože na nás nezbyl pokoj, ale nakonec jsme měly nejlepší pokoj, nebo spíš klubovnu. Měly jsme nejvíc místa, taky televizi (na kterou jsme se samozřejmě koukat nesměli). Já a Anička jsme spaly v posteli a holky na gauči.

Paní učitelky pro nás připravily spoustu her. Bylo to tam super, ale moc krátké.

Dominika Kršiaková, 6.A

Agenti v akci

Hra na chytání zloděje byla velmi zábavná. Samozřejmě když někoho chytáte, musíte mít důkazy. Tak jsme museli po areálu, kde jsme bydleli, hledat lístečky, na kterých bylo napsáno, jak by měl pachatel vypadat. Měli jsme 30 minut na to, abychom lístky našli a zapamatovali si, co je na nich napsáno. Lístečků bylo dvacet a vůbec nebylo lehké si to zapamatovat. Stálo na nich např.: ráčkuje, má pihu na nose, na levé ruce čtyři prsty, na pravé ruce prstýnky, je ozbrojený, má u sebe něco živého, ozdoba z přírody na hlavě...

Pak jsme museli zloděje najít, jenomže kdo by vypadal tak bláznivě. Tak jsme si museli zloděje podle popisu vytvořit. Jelikož jsem uměla ze všech nejlépe ráčkovat, tak zloděje udělali ze mě. Na hlavě jsem musela mít trávu, čtyři prsty, každou ponožku jinou. Potom jsme šli před soud a soudce (porotce) vyhodnotil nejlepšího zloděje. My jsme byli druzí nejlepší agenti a zlodějové ☺.

Věra Legatová, 6.A

Běh pro zdraví

4. října se na 2. stupni pořádal štafetový závod tříd „Běh pro zdraví“. Byla jsem zrovna nachlazená, a proto jsem ještě se třemi kamarádkami měřila časy jednotlivých tříd. Vybavuji si zmatek na hřišti, když jsme nevěděly, kdo ze tříd běží první a kdo poslední. Kvůli tomu jsme musely všechny „časoměřičky“ zvednout hlas, aby nás vůbec bylo slyšet. Všichni povzbuzovali svou třídu. Když běžela moje třída, tak jsem zrovna měřila čas 8.D, takže jsem svým spolužákům fandit nemohla. Nakonec každý dostal za odměnu jablko. Jenom mě mrzí, že jsem si taky nezaběhala.

Jana Pilečková, 9.A

Túra za všechny prachy aneb Výstup na Bořeň

29. září se celá 9. A a několik jedinců z 9.B vypravili s panem učitelem Kinštem na přírodovědnou exkurzi na Bořeň.

Vlakem do Bíliny jsme dorazili plni elánu, který nás opustil ve chvíli, kdy nám pan učitel ukázal obrovský skalnatý kopec a oznámil nám, že toto bude cíl naší cesty. Nejdříve jsme si mysleli, že si z nás pan učitel vystřelil, ale potom jsme pochopili, že to myslí vážně.

Nejprve jsme šli podél řeky Bíliny, která se tak trochu podobala stoce. Když jsme prošli městem, dorazili jsme k lázním Kyselka. Zde jsme splnili první úkol na pracovních listech, které pro nás pan učitel připravil.

Pak už jsme se vydali na cestu, která vedla přímo nahoru na Bořeň. Předchozí dny hodně pršelo, takže všude bylo plno bláta. Cesta byla velmi zrádná, samé křoví, příkré srázy, klouzavé kameny...

Výstup byl stále obtížnější a my jsme se pořádně zapotili. Chvíli jsme si připadali jako horolezci.

Když už jsme si mysleli, že budeme na vrcholu, uviděli jsme nad sebou další skály. Nakonec se přece jenom ozval obrovský jásot a všichni jsme se podepsali do „cílové knihy“. Výhled odsud byl nádherný! Rádi jsme se tady zdrželi,

splnili zde poslední úkoly a vydali jsme se zase dolů. Cestu jsme přežili ve zdraví, až na Patrika, který si o ostrý kámen rozsekl koleno. Ale nakonec jako hrdina došel bez problémů.

Do odjezdu vlaku nám zbývalo ještě trochu času, a tak jsme si v cukrárně dali sladkou odměnu. Panu učiteli jsme poděkovali za skvělý zážitek.

Petr Cihelka, Eva Neubergerová a Zdeňka Janů, 9.A

Žáci 9. tříd se zděsili nad hrůzami 2. světové války

Holocaust bylo pronásledování Židů, Romů a jiných etnických skupin v období 2. světové války. Abychom se o holocaustu něco dozvěděli, navštívila nás 30. září paní Marta Kottová, která ve svém dětství prošla čtyřmi koncentračními tábory.

Nejprve nám vyprávěla o Terezínu. Hovořila o něm jako o tzv. lázních. Strávila tam 3 roky. V patnácti se však ocitla v koncentračním táboře Osvětim, který se s Terezínem nedal srovnávat. Nastalo peklo. Byly tam opravdu hrozné podmínky. Nejvíce mě dojal příběh o Fredym, který šel dobrovolně do plynu s malými dětmi. Paní Kottovou obdivuji za to, co prožila. Muselo to být opravdu těžké, ale byl to úžasný příběh. Příběh plný strádání, smutku a hrůzy.

Jana Pilečková, 9.A

Paní Kottová nám vyprávěla o svém dětství, které prožila v koncentračních táborech. Její hrozné zážitky nemůžu zapomenout. Nejvíce mě zasáhlo, jak viděla jít děti do plynových komor. Asi si neuvědomovala, že ji to může potkat také.

Já sama jsem si ale v tu chvíli uvědomila, jaké mám štěstí, že žiji v dnešní době.

Zdeňka Janů, 9.B

Národnostní menšiny mezi námi

15. října se žáci 8. ročníku zajímavého projektového dne.

Úvodní hodinu jsme strávili společně v tělocvičně, kde jsme byli seznámeni s občanským sdružením Romea, které se podílí na začleňování národnostních menšin do společnosti. Potom nám představili zástupce menšin, kteří pocházejí z Polska, Gruzie a Angoly. Poté jsme se rozešli na jednotlivé workshopy. Na závěr jsme se opět sešli v tělocvičně, kde jsme celý den zhodnotili.

Uvědomili jsme si, že nezáleží na rase, národnosti, rodném jazyku, náboženství a podobně, ale na tom, jací jsme a že všichni lidé jsou si rovni.

Myslím, že jsme spolu prožili hezký den a že se celý projekt velmi povedl. **Lenka Sebránková, 8.A**

Velmi mě zaujal příběh černocho jménem Pedro z Angoly. Vyprávěl nám o své rodné zemi spoustu zajímavých věcí. Také se rozpovídal o svém příchodu do Evropy. Rodiče ho sem poslali v šestnácti letech, aby studoval, a tím ho uchránili od války. Měl pouze jeden rok na to, aby se naučil česky.

Devět hodin denně se učil češtinu. Kdo se to do roka nenaučil, letěl zpátky.

Obdivuji lidi, kteří si musí zvykat na jiný jazyk i jinou kulturu.

Byl to pěkný den. Získali jsme hodně poznatků o zemích, které nám dříve byly téměř neznámé.

Hana Nepovímová, 8.A

S oblibou u nás vyhrál Pedro. Uměl nejlépe česky, byl rozený muzikant a rád si povídal ☺.

Petr Zínek, 8.A

Bezpečnější cesta do školy

Pamatujete si na to, jak jsme byli malí a rodiče nám každé ráno před tím, než jsme vyrazili do školy, připomínali, abychom se na přechodu pořádně rozhlíželi? A stejně se celou dobu třáslí strachy, jestli se nám něco nestane. Anebo nás vozili autem do školy, ale neměli kde zaparkovat. A přesně tohle se projekt Auto mat na zelenou snaží změnit. A to nejen v okolí budovy 1. stupně, ale i ve Školní ulici.

Na tomto projektu jsme začali pracovat už v minulém školním roce. Vytvářeli jsme mapy Beethovenovy a Školní ulice a vyznačovali v nich místa, na kterých hrozí riziko. Zakreslovali jsme do mapy také své návrhy, jak je změnit. Ty jsme potom předali do rukou odborníkům, kteří se zabývají zlepšením dopravní situace v blízkosti našich škol.

Na poslední schůzi se mluvilo hlavně o křižovatce mezi Školní a Beethovenovou ulicí. Zavrhl se možnost vybudovat kruhový objezd kvůli hasičům, kteří by měli problémy při rychlých výjezdech s jejich velkými vozy. A tak je docela možné, že se tu dočkáme světelné křižovatky. Dále se také projednávalo bezpečnostní zábradlí a parkovací místa.

I když se o nás budou rodiče bát vždycky, ať už nám bude šest, nebo třicet let, určitě budou o dost klidnější, když budeme mít bezpečnou cestu do školy.

Julie Kotátková, 7.A

První zasedání Školního parlamentu

Jste s něčím v naší škole nespokojení? Chtěli byste to změnit? Školní parlament pod vedením paní učitelky Lenky Drobiličové je pro tento účel jako stvořený.

Dne 2. Listopadu už v sedm hodin ráno proběhlo první zasedání. Sešli se na něm zvolení zástupci jednotlivých tříd. Hned na začátku naší schůzky jsme vybrali své zástupce pro 1. i 2. stupeň. Podle slov paní učitelky Drobiličové to měl být někdo sympatický, oblíbený, upovídaný a chytrý. Já bych řekla, že jsme nemohli vybrat lépe. Zvoleny byly Eliška Hodková z 5.B pro 1. stupeň a Karla Sieberová ze 7.B pro 2. Stupeň. Dále byli vybráni jejich zástupci, nástěnkáři, zapisovatelé atd. Jejich seznam najdete na nástěnkách Školního parlamentu v obou budovách.

Nakonec jsme dostali za úkol zjistit ve svých třídách nápady a návrhy, co vylepšit v naší škole a odevzdat je paní učitelce do poloviny listopadu.

Pokud nám pomůžete, můžeme toho ve škole změnit hodně.

Julie Kotátková, 7.A

V této rubrice tentokrát uveřejňujeme několik básniček, které vytvořili žáci k projektu „Zimní olympijské hry“ v červnu loňského školního roku.

Dlouhá cesta k Himalájím

*Julie Koťátková, Markéta Urbanová,
Michal Moravčík, Eva Kučerová*

Navštívíme Krušné hory,
to zas budou velké hody.
Bílý kožich, velké tlapy
a i silný zápach z tlamy,
Je to přece sněžný muž.
„Ulovíme ho konečně už?“
Táta křičí: „Máme ho!“
Koho? Přece Yetiho.
Dlouhá cesta k Himalájím,
cestou se i dobře najím.
Hlad nemám a zima není,
takže žádné utrpení.
Radost máme z výletu,
už jsme tady, už jsme tu.

Yeti versus děti

*Matyáš Vitvar, Jan Podmanický,
Tomáš Halvoník, Lukáš Procházka*

Je nám zima,
máme hlad.
Na cestě dlouhé sněžný muž,
který drží ostrý nůž.
Opustil Himaláje,
šel do Krušných hor.
Radost ho tam nepotkala,
jelikož měl mor.
Sněžný je pod sněhem!
Děti na něm sáňkují,
velmi se z toho radují.

Yeti na roštu

Radek Votí a Marek Vyhnánovský

Je zima, máme hlad,
máme chuť se rvát.
Máme chuť na masíčko,
hle, sněžný muž, to je tělíčko!
Grilování v krušných horách nám převelice jde,
to sněžný muž se na roštu raduje.
Himaláje tu však nejsou,
slyšel jsem,
že klikaté cesty tam jsou.

Yeti na cestách

*Martin Tůma, Dominik Šulta,
Lukáš Stránský, Honza Bui*

Sněžný muž je ještě mlád,
proto má tak strašný hlad.
Našel cestu z Himaláji
a pak se ocitl v Hájí.
Cestou našel velkou kost
a kvůli tomu měl radost.
Pak navštívil Krušné hory
a byla mu zima na nohy.

Když se projdete po naší škole, můžete potkat několik dvojčat. Pro nás ostatní je to velmi zajímavé. Každý z nás si určitě musí najít nějaký způsob, jak je od sebe odlišit. Někaký svůj osobní rozpoznávací systém.

Napadlo nás udělat s nimi rozhovor a sledovat, zda se budou shodovat, či odlišovat jejich odpovědi. Proto jsme požádali Lucii a Ladu Fejferovy, Sidu a Báru Holubovy, Míšu a Lucku Fůsovy a kluky Jirku a Kubu Novotných o jejich názory.

Otázky pro dvojčata

1. *Myslíš si, že je to výhoda být dvojčata, nebo to má i nějaké nevýhody?*
2. *Nosíte stejné oblečení, nebo se snažíte od sebe navzájem co nejvíc odlišit a proč?*
3. *Jistě si vás hodně lidí plete. Spletl si vás některý učitel? Stalo se někdy, že i vaše maminka nevěděla, kdo je kdo?*
4. *Vydávali jste se někdy jeden za druhého? A prošlo vám to?*
5. *Kterému z rodičů jste podobnější?*
6. *Jak spolu vycházíte? Máte stejné názory, nebo se někdy hádáte?*
7. *Konkurujete si, nebo si spíš vzájemně pomáháte?*
8. *Máte nějaké společné zájmy a koníčky?*
9. *Jste spolu od narození. Dokážete být delší dobu jeden bez druhého?*

Lada Fejferová, 9.A

1. Rozhodně je to výhoda, ale určitě to má i nějaké nevýhody. Např. výhoda je, že při učení se můžeme navzájem zkoušet a největší nevýhoda je, že si nás pletou všichni hezcí kluci.
2. Dříve jsme chodily stejně oblečené, ale už nás to omrzelo. Chceme se co nejvíc odlišit, protože si přejeme, aby nás každý poznal na první pohled. Někdy se však stane, že se chceme obléknout stejně, ale ve skříni nemáme stejné oblečení. Každá má asi jiný vkus.
3. Plete si nás docela dost lidí. Hlavně když někam přijdeme poprvé a lidé nás neznají. Učitelé si nás hodně pletli, když jsme začaly chodit na druhý stupeň. Ale můžu říct, že teď už je to jen zřídka. Nejvíce si nás pletl pan učitel Nosek a pan učitel Kinšt. Maminka si nás pletla, když jsme byly malé, nebo jsme měly mokré vlasy. Jinak nikdy!
4. Ano vydávaly. A překvapivě to nikdo nezjistil. Když nastoupil pan učitel Kinšt, tak jsme ho trochu vyzkoušely při zeměpisu. Měla jsem být zkoušená, ale neuměla jsem to. Tak šla k tabuli místo mě Lucka a díky ní jsem dostala jedničku. Pan učitel si toho vůbec nevšiml, ale teď o tom malém podvodu ví a jen se tomu zasmál.
5. Jsem více podobná mamince. Jak vzhledem, tak i povahou.
6. Myslím si, že spolu vycházíme celkem v pohodě. Názory máme stejné i odlišné, podle situace. Rozhodně se někdy pohádáme a některých případech to skončilo rvačkou.
7. Řekla bych, že si pomáháme. A myslím si, že si ani konkurovat nemusíme. Každá je v něčem dobrá a vzájemně se doplňujeme.
8. Stejných zájmů nebo koníčků máme celkem dost. Kde se nejvíc shodneme je sport. Potom obě hrajeme na klavír a kytaru a také rády zpíváme.
9. Ne! Ze začátku je to lákavé, ale po třech dnech je to k nevydržení. Kdybych ztratila Lucku, tak by chyběl kousek mě a nikdy bych se s tím nevyrovnala!!! Prostě život bez Lucky si neumím představit.

Lucie Fejferová, 9.A

1. Určitě je to výhoda, ale i nevýhoda. Podle toho v jaké jsme zrovna situaci, nebo v určitých věcech. Např. v učení je to výhoda, když je jedna nemocná, druhá jde do školy a přinese informace, co se celý den dělo. Nevýhoda je pokud jde o kluky. Myslím si, že Lada je hezčí, a proto mi mnoho kluků přebírala.
2. Dříve jsme stejné oblečení nosily, ale čím jsme starší, chceme se co nejvíc odlišit. Dokonce můžu říct, že mi kolikrát vadí, když si sestra chce koupit na sebe něco stejného. Od Lady se chci odlišit, protože nechci, aby si nás pletli kluci.
3. I když na druhý stupeň chodíme už čtvrtým rokem, mnoho učitelů se kolikrát splete. Nejvíce se pletl pan učitel Nosek, když jsme ho měli na tělesnou výchovu. Dříve si nás mamka pletla častěji než teď. Většinou to bylo tehdy, když jsme k ní byly otočeny zády.
4. Ano, ale bylo to jen jednou. Myslím, že v 6., nebo v 7. třídě. V hodině zeměpisu u pana učitele Kinšta. Pan učitel byl nováček a vůbec nás nepoznal. Lada měla být zkoušená, ale neučila se a mě zeměpis celkem jde. Šla jsem k tabuli místo Lady. Dostala jsem samozřejmě jedničku. Znamku však pan učitel zapsal Ladě☺.
5. Já jsem více podobná taťkovi. Jak vzhledem, tak i charakterem. Ale určitě jsem trochu i po mamce.
6. Většinou máme stejné názory a někdy i stejné odpovídáme. Takže se nebudu divit, když odpovídi Lady budou podobné. Nejlepší je, když píšeme písemku třeba z českého jazyka. Paní ředitelka se diví, jak je možné, že máme obě stejné chyby, ale přitom sedíme každá na jiném konci třídy. Ale někdy se neshodneme. Většinou to pak skončí hádkou. Dříve to končovalo i rvačkou.
7. Řekla bych, že si pomáháme a konkurovat si nemusíme. Každá z nás umí něco jiného a vzájemně se doplňujeme.
8. Určitě ano! Obě moc rády sportujeme. Už osm let obě hrajeme na klavír, také se učíme hrát na kytaru a moc rády tančíme a zpíváme.
9. Můžu vám říct, že bez Lady bych to vydržela maximálně týden. My k sobě už patříme a nedokážu si představit život bez ní. MÁM JI MOC RÁDA!

PS. Pokud se domníváte, že jsme opisovaly, není tomu tak!

Jirka Novotný, 8.C

1. Výhoda je, že se můžou prohodit a nikdo to nepozná. Nevýhodou je, že si nás každý plete.
2. Z toho důvodu se také snažíme co nejvíce se odlišit nějakým barevným oblečením.
3. Ano, často si mě pletou s bráchou.
4. Zatím jsme to nezkusili.
5. Myslím, že se podobám spíš tátovi.
6. Jak kdy, někdy se taky hádáme. Asi jako všichni sourozenci.
7. Spíš si víc pomáháme.
8. Společné zájmy máme a koníčky jak které.
9. Sice jsme spolu od narození, ale každý sám vydržíme.

Jakub Novotný, 8.C

1. Podle mého názoru není výhoda být dvojčata, protože ostatní nás špatně rozeznávají.
2. Nosíme každý jiné oblečení, nemám totiž rád, když je brácha stejný jako já.
3. Ano, spletli si nás učitelé, dokonce se to stalo i rodičům.
4. Ještě jsme to nevyužili.
5. Já jsem podobnější mámě.
6. Někdy máme stejné názory a někdy se hádáme. Většinou spolu ale vycházíme dobře.
7. Častěji si vzájemně pomáháme, ale někdy si raději hledíme každý svého.
8. Společné zájmy nemáme a stejné koníčky taky ne. Jsme každý jiné povahy.
9. Dokážeme být jeden bez druhého delší dobu.

Sidonie Holubová, 7.B

1. Jeto nevýhoda.
2. Stejně oblečení nenosíme, protože nám to vadí.
3. Učitelé si nás často pletou.
4. Ne nikdy.
5. Já jsem podobná mámě, ségra je po tátovi.
6. Hádáme se, ale máme na spoustu věcí i stejné názory.
7. Pomáháme si.
8. Hudba, počítač.
9. Ne.

Barbora Holubová, 8.C

1. Myslím, že v něčem je to výhoda.
2. Nenosíme stejné věci, protože nám vadí stejně se oblékat.
3. Učitelé si nás často pletli, ale teď už ne, protože jsme každá v jiné třídě.
4. Ne, to jsme nikdy neudělaly.
5. Já jsem spíš po tátovi, ségra víc po mámě.
6. Vycházíme spolu dobře, ale občas si dost lezem na nervy.
7. Pomáháme si.
8. Ano. Obě jsme závislé např. na PC a máme rády tanec a muziku.
9. Ne.

Míša Fůsová, 7.D

1. Má to výhody při domácích úkolech a nevýhodu při žalování a nevýhodou je i to, že si nás lidi pletou.
2. Snažíme se nosit co nejodlišnější oblečení.
3. Učitelé si nás pletou často. I matka a otec si nás někdy spletou.
4. Ano. Ve čtvrté třídě, ale na konci hodiny to spolužačka práskla.
5. Já jsem víc podobná mamce, Lucka tátovi.
6. Hádáme se skoro pořád, občas kvůli hloupostem.
7. Spíše si pomáháme.
8. Ano. Máme rády koně, obě už asi od čtyř let.
9. Já bych bez ní byla moc ráda a vydržela bych to, jak dlouho by se řeklo.

Lucka Fůsová, 7.D

1. Výhody. Můžeme tvrdit, že jsme ta druhá. Svádíme na sebe cokoli, co nás napadne.
2. Nikdy jsme nenosily stejné oblečení, nelíbí se mi to.
3. Ano, pletou si nás rodiče i učitelé.
4. Ano vyměnily jsme se jednou v páté třídě a prošlo nám to.
5. Matce.
6. Nemáme stejné názory a neustále se hádáme.
7. Nepomáháme si, naopak.
8. Máme všechny koníčky i záliby stejné.
9. Nikdy nám to nevadilo.

Zkuste si „vyluštit“ vypravování, která vytvořila děvčata z 9.A

Období plné zážitků

Hurá! Konečně jsme se dočkali. Máme před sebou (dva měsíce bez školy - na 9 písmen). V červenci pojedeme k (místu, kde je voda slaná - na 4 písmena). V restauraci si dáme (smaženého vodního živočicha, který má ploutve - na 4 písmena). Z naší dovolené se dostaneme (dopravním prostředkem, který se nepohybuje po zemi, ale vysoko nad ní - na 7 písmen). Celý srpen strávíme v České republice. Navštívíme (obecný výraz pro hrady, zámky, kostely... - na 7 písmen).

Bylo to hezké období, ale už se těším do (zařízení, kde se od 1. září vzděláváme - na 5 písmen). Svě zážitky budu vyprávět (lidem, co se mnou chodí do třídy - na 10 písmen).

Lenka Křepáčková, 9.A

Psí škola

Vesnička Bernardýnov vypadá na první pohled stejně jako mnohé jiné. Poblíž (církevní budova - na 6 písmen) stojí budova, z níž se o (pauzy mezi vyučovacími hodinami - na 9 písmen) ozývá dětský křik a smích. Naproti je obchod a (místo, kam chlapi chodí na pivo - na 7 písmen). Vesnici obklopují kopce a stráně s roztroušenými chaloupkami. Nad vsí stojí kamenná (budova, často věž na kopci, ze které je krásný výhled - na 9 písmen) a jen kousek cesty od ní uvidíte nízké bílé (vesnický dům - na 7 písmen) s prostorným (oplocené místo před domem, kde pobíhají domácí zvířata - na 4 písmena), který je obehnaný dřevěným (ohrazením pozemku - na 4 písmena). Velký nápis nad dubovými vraty hlásá: „TOHLE JE NAŠE (budova, do které chodíme už devět let - na 5 písmen)!!! Po dvorku se prohánějí (mláďata psa - na 7 písmen) různých barev, tvarů a velikostí. S překvapením zjišťujete, že se díváte na opravdovou psí (budova, do které chodíme už devět let - na 5 písmen).

Lucie Fejferová, 9.A

U okna

Když přišlo (roční období, kdy vše kvete - na 4 písmena), rozkvetly v jarním (každé ráno vychází a večer zapadá - na 6 písmen).

(Žena, která nás vychovává - na 7 písmen), tichá jako (jemné bubliny vytvořené z kapaliny prudkým pohybem - na 4 písmena).

K oknu je v pláči odvrácena.

Proč pláčeš? Co máš za (nepříjemný tělesný pocit způsobený chorobou, zraněním, nebo úderem - na 6 písmen).?

Řekni mi, co je ti líto.

Však ti to povím, až nebudou jednou (dřeviny, které se různým způsobem větví - na 5 písmen) kvést.

(Bílé vločky z ledových krystalků padající na zem - na 4) padal hustě, a co chvíli

vločky se na sklo přilepily.

U okna bylo málo (zářivá energie vycházející z umělých nebo přirozených zdrojů - na 6 písmen)

Maminka tiše něco pletla.

A měla slzy v očích.

Proč pláčeš, čeho je ti líto?

Však ti to povím, povím ti to, až nebude jednou padat (bílé vločky z ledových krystalků padajících z mraků na zem - na 4 písmena).

Lada Fejferová, 9.A

